

ISSN 2229-4406

International Registered & Recognized
Research Journal Related To Higher Education for all Subjects

UNIVERSAL RESEARCH ANALYSIS

**EDITOR IN CHIEF
Dr. BALAJI KAMBLE**

Dr. Anil Chidrawar
I/C Principal
A.V. Education Society's
Degloor College, Degloor Dist. Nanded

URA

IMPACT FACTOR
4.22

mm Patel / ISSN 2229-4406

UGC Approved International Registered & Recognized
Research Journal Related to Higher Education for all Subjects

UNIVERSAL RESEARCH ANALYSIS

UGC APPROVED & PEER REVIEWED RESEARCH JOURNAL

Issue - XV, Vol. XII
Year - VIII (Half Yearly)
Sept. 2017 To Feb. 2018

Editorial Office :
'Gyandev-Parvati',
R-9/139/6-A-1,
Near Vishal School,
LIC Colony,
Pragati Nagar, Latur
Dist. Latur - 413531.
(Maharashtra), India.

Contact : 02382 -241913
9423346913 / 9503814000
9637935252 / 7276301000

Website

www.irasg.com

E-mail :

interlinkresearch@rediffmail.com
visiongroup1994@gmail.com
mbkamble2010@gmail.com

Publisher :

Jyotichandra Publication
Latur, Dist. Latur - 413531. (MS)

Price : ₹ 200/-

CHIEF EDITOR

Dr. Balaji G. Kamble
Research Guide & Head,
Dept. of Economics,
Dr. Babasaheb Ambedkar College,
Latur, Dist. Latur. (M.S.) India.

EXECUTIVE EDITORS

Dr. Suhas Avhad
Chairman, BOS in Economics,
S. P. Pune University
Pune, Dist. Pune (M.S.)

Dr. E. Siva Nagi Reddy
Director, National Institute
of Hospitality & Tourism Management,
Hyderabad (A.P.)

Dr. Yu Takamine
Professor, Faculty of Law & Letters,
University of Ryukyus,
Okinawa, (Japan).

Dr. Sadanand H. Gone
Principal, Ujwal Gramin
Mahavidyalaya, Ghonsi,
Dist. Latur. (M.S.)

Dr. D. Raja Reddy
Chairman, International Neuro Surgery
Association,
Banjara Hill, Hyderabad (A.P.)

Dr. A. H. Jamadar
Chairman, BOS Hindi, SRMUN &
Head, Dept. of Hindi, SKD
College, Chakur, Dist. Latur (M.S.)

Dr. Shaikh Moinoddin G.
Dept. of Commerce,
Lal Bahadur Shastri College,
Dharmabad, Dist. Nanded (M. S.)

Scott A. Venezia
Director, School of Business,
Ensenada Campus,
California, (U.S.A.)

DEPUTY-EDITOR

Dr. N. G. Mali
Head, Dept. of Geography,
M. B. College,
Latur, Dist. Latur. (M.S.)

Dr. Babasaheb M. Gore
Principal,
Smt. S.D.D.M. College
Latur, Dist. Latur (M.S.)

CO-EDITORS

Dr. V.J. Vilegave
Head, Dept. of P.A.,
Shri. Guru Buddhiswami College,
Purna, Dist. Parbhani (M.S.)

Dr. S.B. Wadekar
Dept. of Dairy Science,
Adarsh College,
Hingoli, Dist. Hingoli. (M.S.)

Dr. Omshiva V. Ligade
Head, Dept. of History
Shivjagruti College, Nalegaon,
Dist. Latur. (M.S.)

Dr. Shivanand M. Giri
Dept. of Marathi,
Bhai Kishanrao Deshmukh College,
Chakur Dist. Latur. (M.S.)

INDEX

Sr. No	Title for Research Paper	Page No
1	Gender Discrimination in Health Dr. M. M. Patel	1
2	A Study of Symbolism in Girish Karnad's Play Tughlaq Anant J. Somuse	7
3	Gender and Race in the Select Plays of George Bernard Shaw Dr. Shyam T. Jadhav	11
4	Principles of India's Foreign Policy & Impact on World Politics Dattatray M. Waghule	16
5	Characteristics of Population in Nanded District Renuka G. Tammalwar	22
6	भारताचे कृषी उत्पादन २०२२ पर्यंत दुष्पट करण्याचा कृती कार्यक्रम : विशेष संदर्भ मराठवाड्याचा चिकित्सक अभ्यास डॉ एल. एच. पाटील	27
7	१९९१ च्या नवीन आर्थिक धोरणाचा आढावा पांडूरंग हरिश्चंद्र बावचकर	32
8	अनुवाद : महत्त्व आणि योगदान डॉ सुरेश व्ही. शिंदे	37
9	बसवेश्वरकालीन धार्मीक व्यवस्था डॉ. रत्नाकर बाबूराव लक्षटे	53
10	दलिता समोरील आव्हाने आणि उपाय डॉ. पी. एस. देशमुख	59

9

बसवेश्वरकालीन धार्मीक व्यवस्था

रत्नाकर वावूरच लक्षटे

राज्यशास्त्र विभाग प्रमुख,
देगलूर महाविद्यालय,
देगलूर, जि. नांदेड (महाराष्ट्र) भारत

Research Paper - Political Science

बसवेश्वरकालीन सामाजिक व्यवस्था पाहताना संशोधकावर काल खंडाच्या संदर्भातील मर्यादा येतात. पण संशोधकांने त्यास उपलब्ध झालेल्या दुय्यम साधनसामुग्रीच्या आधारे बसवेश्वरकालीन सामाजिक व्यवस्थेचा आढावा घेतला आहे. बसवेश्वरकालीन सामाजिक व्यवस्था पाहताना संशोधकांने कांही बाबींना प्रमाण मानले. यात बसवेश्वराच्या जीवनचरित्रात घडलेल्या कौटुंबिक, सामाजिक, धार्मीक घटना, बसवेश्वर व समकालीन शरणांच्या वचनातून व्यक्त होणारे समाजजिवन. यातही प्रामुख्याने वचन हे सामाजिक व्यवस्था व्यक्त होण्यासाठीचे प्रमुख माध्यम संशोधकास वाटते. बसवेश्वर व शरणांनी कन्नड भाषेतून वचने लिहिली होती. आज या वचनांचा इंग्रजी, हिंदी व मराठी भाषेत अनुवाद बऱ्याच प्रमाणात उपलब्ध आहे. अशी अनुवादीत उपलब्ध वचने आणि बसवेश्वरांचा समाजसुधारक या अनुषंगाने ज्या अभ्यासकांनी अभ्यास केला, त्यांच्याशी संवाद साधून संशोधकांने बसवेश्वरकालीन सामाजिक व्यवस्था स्पष्ट करण्याचा प्रयत्न केला. बसवेश्वराचा कालखंड 12 व्या शतकातला आहे. 21 व्या शतकातील वैश्वीक, भौतिकवादी, व्यापारवादी, ज्ञानाधिष्ठित आणि विवेकवादी समाजव्यवस्थेच्या युगात 12 व्या शतकातील बंदिस्त, बहुजनाच्या गुलामगिरीची व्यवस्था मांडण्याचा प्रयत्न केला. संशोधकाच्या मते बसवेश्वरकालीन सामाजिक व्यवस्था खालील उपघटकाच्या साहाय्याने तपासता येईल.

बसवेश्वराच्या कालखंडात वैदीक धर्मप्रणिता व्यवस्था होती. तसेच जैन, बौध्द हे धर्मही प्रचलित होते. जैन धर्म-श्वेतांबर, दिगंबर, बौध्द धर्म-हीनयान, महायान, मंत्रयान, सहजयान, वज्रयान, वैष्णवात-रामोपासक व

कृष्णोपासक आणि शैवात-पाशूपत, काळामुख, कापलिक, लाकुलिश, अघोर इ. शाखा व संप्रदाय होते. जैन व बौद्ध धर्मापेक्षा वैदिक धर्माचे प्रस्थ अधिक होते. समाजावर वेद, पुराण, मनुस्मृती प्रणीत रुढी, परंपरा, श्रद्धा, व्यवस्था, सिध्दांत इ. चा अधिक पगडा होता. वेदांना प्रमाण मानून जीवन जगत असत. तत्कालीन चालुक्य राजांनी वैदिक धर्माला प्रोत्साहन दिले होते. बसवेश्वरकालीन धार्मिक व्यवस्था बहुदेवोपासना पध्दती, मंदिर संस्कृतीचे प्रस्थ, पुरोहितशाहीचे वर्चस्व, तत्कालीन धर्माचे स्वरूप, समाजातील अंधश्रद्धाचे वाढते प्रस्थ इ. च्या अनुषंगाने तपासता येते.

बसवकालीन धर्माला वेद, पुराण व मनुस्मृतीचा स्पर्श होता. धर्माला शोषणाचे, गुलामगिरीचे स्वरूप प्राप्त झाले होते. धर्माच्या नावावर माणसे माणसांना पशुप्रमाणे वागवत असत. धर्म हि विशिष्टांची मक्तेदारी बनले होते. धर्माला नकारात्मक स्वरूप प्राप्त झाले होते. धार्मिक अधिकाराचे केंद्रीकरण झाले होते. हिंसा धर्माचे प्रमाणभूत तत्व होते. धर्माच्या नावावर ऐतखाऊ प्रवृत्तीने जीवन जगणाऱ्या बांडगुळाची जात समाजात फोफावली होती. समाजात दुफळी निर्माण करण्याचे काम धर्माच्या साह्याने केले जात असत. सामाजिक व आर्थिक हक्कांना आपल्या मुठीत ठेवण्याचे धर्म हे महत्वाचे साधन होते. धर्म मानवी मनाला दुभंगवण्याचे हत्यार होते. बसवेश्वरकालात धर्माच्या नावावर बहुजनांचे शोषण करण्यासाठी अनेक देव-देवतांची निर्मिती करण्यात आली. अज्ञानी बहुजन समाजाने अनेक देव देवतांच्या अस्तित्वाला मान्यता दिली. महाभारतातील गांधारीप्रमाणे डोळे असुनही डोळयावर बहुदेवतेची पट्टी बांधुन बहुजन समाज जीवन जगत होता. तत्कालीन समाजात कोण-कोणते देव होते हे बसवेश्वरांनी आपल्या खालील वचनातून स्पष्ट केले.

“ मडके देव, सुप देव

अन् रस्त्याबाजूचा, दगडही देव

हा देव अन तो देव म्हणत म्हणत पाऊल ठेवण्यासाठीही नाही ठेवली जागा”

यावरून आपण असे म्हणु की, तत्कालीन समाजात मडके , सुप आणि दगडालाही देव मानत असत. माणसासारख्या सजीवाला व्यवस्थेने देवत्व दिले नाही पण निर्जीव, अबोल, मातीच्या, खापराच्या व दगडासमान वस्तुला देवत्व दिले. पुढच्या एका वचनात बसवेश्वरांनी तत्कालीन ग्रामदेवतामुळेही समाजात बहुदेवोपासनेची प्रथा रुढ झाल्याचे म्हटले.

“दुर्गम्मा , पोच्यम्मा करुन त्या मुर्ती

गळयात बांधती ताईत ते

कर्ज होता मुर्ती टाकीती विकून

ठेवुनि गहाण भरती पोट

विकला जाणारा नव्हे माझा देव

कुडलसंगम सम अन्य काही. ”
या वचनातून देवाला विकून पोट भरणाऱ्या मानवी स्वार्थी प्रवृत्तीचे दर्शन घडवले. देवाच्या जावकर जगणारी माणस, गरज पडल्यास त्यासच विकणाऱ्या प्रवृत्तीचे हौ. आजही अशी व्यवस्था तिरुपती, बळपूर, तुळजापूर इ. प्रमुख देवस्थानातून दिसून येते. धर्माचा आधारे घेवून अनेक देव निर्माण करायचे या उद्देशे समाजाचे आर्थिक शोषण करून आपली खळगी भरणे. अशी रोगट धर्मव्यवस्था त्या काळात होती. बसवेश्वरकाळातील समाज अंधश्रद्धेने गाडिंग, डिंबुग, मारय्य, बीरय्य, केचर, गाविल, अंतर, बेंतर, मळय्य, दुळय्य, माळय्य, केतय्य इ. भुत-प्रेतांची पुजा व उपासना करत असत. बसवेश्वरकाळातील धर्मव्यवस्था स्पष्ट होण्यासाठी अंधश्रद्धेच्या कल्पनेवर प्रकाश टाकणे अगत्याचे होते. समाजातील स्वयंपोषित अभिजांती स्वहितासाठी समाजात अनेक प्रकारच्या अंधश्रद्धांचे स्तोम माजवले होते. धर्म व धर्मग्रंथ शब्दप्रामाण्यता, गुरु व गुरुशब्दप्रामाण्यता इ. वर डोळे झाकून विश्वास ठेवणारी बहुजनांची एक पिढीच निर्माण केली होती. बहुसमाजही समाजातील अभिजन सांगतील त्याप्रमाणे गणारा होता, यामागे कांही कारणेही होती, बहुजनां शिक्षणाचा हक्क नव्हता. धर्मग्रंथाची चिकित्साच करायची नाही अशी एक व्यवस्थाच अभिजनवादायांनी निर्माण केली होती. दाडांता, मडक्यांना देव मानून त्यांची पुजा करणे, पापातून मुक्ति मिळावी म्हणून तिर्थाटन व गंगास्नान करणे, जन्मोजन्मी हाच नवरा मिळावा म्हणून स्त्रिया वडाची पुजा करत असत, ज्याचा उल्लेख बसवेश्वरांच्या वचनातून येतो.

“वड, पिंपळा गुंफूनिया दора, परिक्रमा करिशी

परि न तु, कर्ममुक्त होशी

मंत्रतंत्र दंभाचाराशी व्यर्थ बळी पडशी

कुडलसंगम मान्य न होशी. ”

बसवेश्वरकालीन धर्म व देव हिंसक होता. देवाची आराधना करण्यासाठी पशुचा बळी देणारी हिंसक रथा समाजात प्रचलित होती. पशुबळी दिल्याने उपासने मागणचे इप्सित साध्य होते, ही अंधश्रद्धा होती. बळी देण्यास आणलेल्या बकऱ्याप्रमाणेच अज्ञानी असणारा मनुष्य अज्ञानी प्रथांचे पालन करण्यातच धन्यता मानणारा होता. स्वतःस ज्ञानी म्हणवणारे अल्पसंख्य लोक बहुसंख्यांकडून अज्ञानी, हिंसक, अमानवीय, अनैतिक कृत्य करत असत.

“ नवसाचा बकरा, सणासि आणला

तोरेण पाणाला खाऊ लागे

बळी जावयाचे, नाही तया भान

पोटाकडे ध्यान, बापुडयाचे
जन्म होई जसा, मरतसे तैसा
अज्ञानी तो ऐसा, बळी जाय
कुडलसंगमदेवा वधिते जे त्यासी
मरण त्यासी चुकेल का ? ”

बसवेवर मानवाच्या धार्मिक वर्तनातील विरोधाभास खालील वचनातून स्पष्ट करतात.

“ दगडी नागाला दुध पाजिती ती

जित्या पाहती मारती त्या

भुकेला जंगम (माणूस) आल्यास घरा, चला येथुनी म्हणती

न खाणाऱ्या दगडा देवास घरा नैवेध म्हणती

कुडल संग्याच्या शरणांना बधुनी झाल्यास उदास

दगडाने ठचल्यापरि होई ठेकळास ”

या वचनात बसवेश्वरांनी मानवाचे धार्मिक आचार मानवतेविरुद्ध असून निर्जिव वस्तुचे संगोपन करणारे आहेत याचे चित्रण केले आहे. धर्माच्या नावाने कर्मकांडाला उत आलेला होता. सदसदविवेक बुद्धीचा विसर माणसांना झाला होता. तत्काळातील समाजात धर्माच्या साह्याने मानवाला नाचवणारी व्यवस्था होती. बालके, तरुण, वृद्ध, स्त्रिया, पुरुषही धर्माच्या नावावर जीवन जगत असत. पतीच्या निधनानंतर सती जाणे धर्म मानला जात होता. भुत-पिशाच, व्रत-वैकल्य इ. कल्पनां समाजात महत्त्वाच्या ठरल्या होत्या. समाजात शकुन-अपशकुनाचे प्रस्थ वाढले होते.

“ गारुडी नकटया पत्नीला घेऊन, सापाला हाती घेऊन

मुलाच्या लग्नाला मुहूर्त पाहण्यास निघाला.

समोर दुसऱ्या गारुडयाला नकटया पत्नीसह पाहुन

अपशकुन झाला म्हणतो. अशा बुद्धिवंताला पहा.

आपली पत्नी नकटी. आपल्या हाती साप

आपणही नकटा

आपले दोष न जाणता दुसऱ्याचे दोष शोधणाऱ्या

कुत्र्यांना काय म्हणू कुडसंगमदेवा ” 9

म्हणजेच तत्काळात लग्न विधीसाठी शुभमुहूर्त पाहण्यास प्राधान्य देणारी व्यवस्था होती. समाजात शकुन अपशकुन मानणारे लोक होते. धर्माची परिस्थिती विचित्र असल्यामुळे समाज जीवन अस्ताव्यस्त झाले

धर्माचे दया, मानवतावादी स्वरूप जावून धर्ममार्तंडाची हुकूमशाही प्रस्थापीत झाली होती. पुरोहीतशहनी धर्माला बळी घेतो उपकीर्णत मालकी बनवले होते. स्वतःच्याहीतासाठी मंदिर अनुष्ठाने, व्रतवैकल्ये, नवस, उपासतपास, उद्यापने, जप-विश्रुतते, तिर्थयात्रा भावदे, प्रायश्चित, विधी, श्रोतकर्म, इ. कर्मकांडाची पुराणांच्या साहायाने निर्मिती केली, या अष्टाध्यायमुळे सर्वसामान्य गोरगरिबांचे शतकानुशतके शोषणच होत राहिले.

वैदीकांनी होमहवन यज्ञयागाची पध्दत प्रचलित केली. मोक्ष व पुण्य प्राप्तीच्या लोभाने समाजात बोट इत, नाक दाबून पुजा करणे, एका पायावर उभे रहाणे, काटयांवर झोपणे, निखाऱ्यावरून चालणे, पाण्याचा घोट घेत घेता उपवास करणे, हठयोग साधना करणे. इ. केवळ दिखावू व क्लेषदायक भक्तिसाधनेला प्रतिष्ठा लो. ज्याचे वर्णन बसवेश्वर खालील वचनात करतात.

बोटे मोजून परमार्थ शक्य होणे
 आश्चर्यकारक नव्हे का ?

नाक दाबून मुक्तिची अपेक्षा करणे
 हास्यास्पद नव्हे का ?

धर्मशास्त्र हे ब्राह्मणांनीच तयार केलेले असल्यामुळे जोशी, भट, उपाध्ये, धर्माधिकारी, बडवे, पुरोहित

नी सांगितलेल्या व्रताचरणाला विशेष महत्व होते. धर्माच्या नावावर मंदिरांची निर्मिती करण्यात आली. मंदिरातून भूजनांच्या शोषणाचे सत्र अहोरात्र राबवण्यात येत असत. मंदिरातील भट, भिक्षुक किंवा पुजाऱ्यांची शारिरीक राज भागीपण्यासाठी देवाच्या नावावर देवदासी प्रथेची निर्मिती करण्यात आली. तत्कालीन समाज स्वर्ग-नरक अशा कल्पनांत गुरफटलेला होता. तत्कालीन लोकांचा कर्मवादापेक्षा दैववादावर अधिक भर होता. ठेविले अर्थात तैसींच रहावे, दे रे हरि पलंगावरी या म्हणीप्रमाणे लोक जीवन जगत असत अशा अंधश्रद्धेच्या विचाराने समाज विवेकहीन बनला होता. तत्कालीन समाजातील भूतबाधेविषयीचे समाजवास्तव बसवेश्वर आपल्या वचनात मांडतात यदि भूतग्रस्त व्यक्ति केवळ स्वस्थ व्यक्ति पहने तो भूतग्रस्त व्यक्ति स्वस्थ तथा स्वस्थ व्यक्ति भूतग्रस्त हो जाता है. चारो और चर्चा चल पडती है !

यावरून माणसाच्या बुद्धिवरील धर्माचा पगडा, अविवेकीपणा, आरोग्याविषयीचे अज्ञान आणि नामान्य ज्ञानाविषयीचे स्पष्टीकरण होते. आयुरेखा के बिना धनरेखा से क्या लाभ ? बसवेश्वरांच्या या वचनावरून तत्काळात ज्योतिष विदयेचे प्रस्थ असल्याचे दिसून येते. भूत पिशाच्चप्रमाणे कानुले, भाजी, दहीभात मागणाऱ्यांनी आपले उदरभरण न करणारे, लोकांना त्रास देवून मृताचा आहार कावळा होऊन खाणाऱ्यांनी मागुन-मागुन आपले जीवन निरर्थक करू नको.

बसवेश्वरांचे वरील वचन तत्कालीन ऐतखाऊ वृत्ती, भिकारी प्रवृत्ती, आणि स्वार्थी व्रतीचे वर्णन करणारे आहे. बसवकाळात इश्वर दर्शनासाठी शारिरीक यातना सहन करत परदेशास जाणारा वर्ग होता. ज्याचे

वर्णन अंबिगर चौडय्या यांने आपल्या वचनात केले. ईश्वर दर्शन की ईच्छा हो तो विदेश यात्रा का कष्ट न उठाओ काशी जाकर शरीर नाश न करे

या शिवाय सर्व पाप धूवून जावेत म्हणून गंगा स्नान करणे, भविष्याची सुरक्षितता व धनलोभापोटी धन जमिनीत गाढून ठेवण्याची प्रथा बसव काळात होती. तसेच मंदिर संस्कृती, देव व मानवात मध्यस्थाची भुमिका बजावणारा पुराहित होता. पुजेसाठी गाडिभरून बेल व फूल आणले जात असत. ब्राम्हणांना देवाचा दर्जा होता.

संदर्भ सूची :-

- 1) डॉ. अशोक कामत (1999) : महात्मा बसवेश्वर - काळ, व्यक्ती, वचन साहित्य आणि शरणकार्य - सत्संग प्रतिष्ठाण, पुणे -
- 2) माते महादेवी (अनुवादक - शालीनीताई दोडमनी) (प्रथमावृत्ती 1997) - कल्याणक्रांती - बसवधर्माचे महाजगद्गुरु पीठ कुडलसंगम ता.हुनगुंद जि.विजापूर.
- 3) R. C. Hiremath (1967) : Sri Basvesvara ! A Biography - Published in Sri Basveswara - A communication Volume - Bangalore Page No. 12 and 30.
- 4) डॉ. भगवानदास तिवारी (प्रथमावृत्ती - 2001) : विश्वमानव बसवेश्वर- बसव शांती मिशन प्रकाशन, धारवाड -
- 5) Dr. P.B. Desai (IIInd Edition - 2006) : Basveshwara And His Times - Basava Samiti, Basava Bhavan, Bangalore -
- 6) अनुवादक अॅड. जे.के. पाटील (प्रथमावृत्ती 1996) महामानव बसवेश्वर ऐतिहासिक चरित्र व वीरशैव धर्म - कन्नड संशोधन संस्था कर्नाटक विद्यापीठ धारवाड - 1996
- 7) प्रा.शालीनीताई दोडमनी (प्रथमावृत्ती 2001) : महामानव बसववर्णांची समग्र वचने -